

men vi har maattet overskride Fristen allerede ved Forelæggelsen. Jeg haaber altsaa paa bedre Behandling ad Aare.

Anden Behandling af Finanslovsforslaget i Folketinget gav ikke ret mange Oplysninger, Posterne var saa at sige uforandrede helt igennem, der skete ikke nogen videre Forandring, og der kunde derfor ikke gennem anden Behandling gives os nogen Oplysning om Stillingen. Tredie Behandling er jo først lige foretaget.

Den højtærede Minister gjorde Rede for Grundene til, at det har trukket saa længe ud og oplyste i øvrigt, at det budgetterede Overskud var gaaet ned fra 12 Millioner til 9 Millioner, samtidig med at Kassebeholdningen var blevet formindsket med ca. 5 Millioner. Der bliver da ikke ret meget til at klare Tillægsbevillingsloven med. Hvor meget den vil kræve, er der jo ingen af os, der kan vide noget om. Jeg skal villigt erkende, at den nuværende højtærede Finansminister har bestræbt sig for at faa saa lidt som muligt paa Tillægsbevillingsloven og i Stedet faa Bevillingerne med paa Finansloven. Det er dog ikke givet, at den højtærede Minister fortsat vil have det Held, som han havde med Hensyn til den sidste Tillægsbevilling, idet Omordningen af Skatteopkrævningen her i København pludselig gav ham en meget stor Indtægt; derved, at der blev opkrævet, saa vidt jeg ved, 5 Kvartalers Skat i Stedet for 4. Det kan jo ikke gentages ad Aare.

Det viser sig, at Udbyttet af Statsvirksomhederne er betydelig mindre end i Fjor. Det er jo ret beklageligt. Fra mange Sider havde man ventet, at der skulde foretages en Nedsættelse af Taksterne. Det er for saa vidt ogsaa sket, som Posttaksterne er nedsat med ca. 4 Mill. Kr.; men der klages overalt fra Erhvervenes Side over de høje Takster og særlig over Jernbanetaksterne. Under Krigen havde vi meget lave Takster, ganske sikkert alt for lave, Folk havde jo Raad til at betale. Vore Takster var endog saa lave, at vi maatte betale for en hel Del af den Transit fra Udlandet, der gik gennem Landet. Det varede længe, inden vi fik Taksterne sat op. Nu er de for høje, derom er vi alle enige, jeg antager ogsaa den højtærede Trafikminister. Men jeg tror dog ikke, Finansministeren tør give Løfte om nogen Nedsættelse af Taksterne for det første. Efter de Oversigter, vi faar over Statsbanernes Regnskaber, ser det ud til, at Udgifterne er stigende og Indtægterne faldende, og det er jo ikke rigtig godt, naar det gaar paa den Maade, saa bliver der et galt Facit. At de daarlige

Tider giver mindre Fragt, maaske ogsaa færre rejsende, er ret forstaaeligt. At Skatterne er vigende, hjælper heller ikke paa Budgettet. Den højtærede Minister oplyste, at de direkte Skatter regnes at ville gaa ned med ca. 7 Mill. Kr., foruden at der paa Toldskatter, Ølskat, Cigarer o. s. v. er anslaaet en Nedgang paa 22 Millioner. For Statskassen er det jo et meget beklageligt Forhold. Hvorvidt det ogsaa er beklageligt for Landet, ved jeg ikke ganske. Det kommer an paa, hvad der er Skyld i, at det gaar saadan. Er det en Følge af de mindre Priser og et formindsket Forbrug, er det maaske ikke saa meget at beklage. Jeg ved ikke, om man skal beklage saadant noget som, at Folk ryger mindre, bruger mindre til Slikkeri, gaar mindre paa Restaurationer. At Priserne er gaaet ned, er der vel heller ingen, der vil beklage sig over. Hvor meget der kan føres paa den ene Konto og hvor meget paa den anden, ved jeg ikke; jeg ved heller ikke, om man i Ministeriet har nogen Opgørelse i saa Henseende.

Men Udgiftssiden har da heldigvis ogsaa vist en hel Del Nedgang, og særlig gælder det jo Tjenestemændenes Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg. Hvor meget af Nedgangen der falder herpaa, er jeg ikke rigtig paa det rene med; saa vidt jeg forstod Finansministeren, var det 21 Millioner, der var sparet paa Lønkontoen, medens 10 pCt.s Nedsættelsen vilde andrage ca. 16 Millioner. Denne Nedsættelse med de 10 pCt. er jeg nu ikke saa ganske sikker paa kan holde. Jeg er bange for, at adskillige af de Beløb, man saadan uden videre nedsætter, vil komme igen paa Tillægsbevillingsloven. Ministeren kan selvfølgelig dreje Nøglen om for Kassen, men han kan maaske blive nødt til i adskillige Tilfælde — han gjorde vist for Resten selv opmærksom derpaa — at lukke op igen.

I Fjor forlangte man fra Venstres Side, at Konjunkturtillæget skulde sættes noget længere ned. Det skete ikke. Jeg kunde ønske i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa nogle Tal, der staar i Statistisk Aarvog for 1925. Det oplyses der, hvor store Indkomster Folk har her i Landet, og Antallet af Skatteydere opgøres til godt og vel en Million. Jeg gaar ud fra, at Tjenestemændenes Indkomster ligger mellem 3 000 og 4 000 Kr. i Gennemsnit, og af Opgørelsen fremgaar det da, at der er ca. 200 000, som har mere i Indkomst end Tjenestemændene, men 700 000, som har mindre. Der er opstillet andre Sammenligninger. Det viser sig f. Eks., at der er